

[Wilhelm]

hele landets befolkning skal respektere gudsdyrkelsen. Selv om de fleste ikke deltager i den, skal de respektere den og holde ro omkring den. Og meget mere synes jeg ikke man kan forlange.

Det, der derimod ryger ud, er formynderiet, det er det formynderi, der siger, at den gudsdyrkende del af befolkningen skal bestemme, hvad de øvrige må lave på disse tidspunkter, hvor man har udråbt nogle helligdage og nogle søndage osv. Formynderiet ryger ud, og respekten for gudsdyrkelsen bliver tilbage. Jeg kan ikke forstå, at hr. Povl Brøndsted på nogen som helst rimelig måde kan forlange mere, og jeg kan heller ikke forstå, at han siger, at der ingenting bliver tilbage, for der bliver lige præcis det tilbage. Jeg synes, det er et væsentligt skel at sætte.

Vi har aldrig nogen sinde ønsket at fjerne den respekt og fredhellighed, om man vil, omkring gudstjenesterne, men vi mente, de var beskyttet på anden vis. Men o.k., så lad det stå her i helligdagsloven, for ingen har nogen sinde ønsket at forstyrre dem. Mere synes jeg ikke nogen kan have krav på. Det, der skal væk, er alene formynderiet over for andre mennesker.

Jeg kan forstå på fru Grethe Kindberg Jørgensen, at det ikke interesserer CD et lod. Kriteriet var, om der var penge i det eller ej. Der er ikke mange penge i det. Fru Grethe Kindberg Jørgensen har ikke ret i, at der slet ikke er penge i det. Der er en lille smule administration, og hvis pengene er målestokken for CD, så vil jeg sige, at det svarer nok til, at en 3-4 stykker fra CD-gruppen burde stemme for ændringsforslagene.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det lyder selvfølgelig smukt, når forslagsstillerne gerne vil give befolkningen øget mulighed for at tage del i og få glæde af de kulturelle arrangementer. Det lyder selvfølgelig smukt, når man vil sørge for endelig at afskaffe noget administration. Jeg synes bare, det virker forstemmende, at man inden for dette område udviser en ihærdighed, som man vel ikke kan prale af at man udviser inden for andre felter.

Jeg synes, det virker forstemmende, at man lige præcis har udvalgt sig dette område, for det giver en mistanke om, at det ingenlunde er udtryk for en tilfældighed. Det

er udtryk for, at man netop på et område, hvor der også er nogle følelsesmæssige relationer, vil gå frem med rationel hårdhed. Der må overhovedet ikke være plads til, at man også kan tage dette hensyn, også kan bakke op om den folkelighed, der er omkring folkekirken. Det tillader jeg mig at lægge i det, at man heller ikke vil give mulighed for, at man kan tage nogle lokale hensyn. Fru Ebba Strange taler om omrejsende cirkus. Ja men hvorfor vil man ikke give mulighed for, at disse lokale hensyn, disse lokale følelser kan blive varetaget?

Hr. Wilhelm nævnte, så vidt jeg husker, det samme synspunkt under den tidligere debat, vi havde: at det jo i virkeligheden var så få, man derved tog hensyn til. Jeg vil oplyse hr. Wilhelm om, at det ikke er korrekt. I den kirkestatistik, der blev lavet i 1982, blev det netop helt klart demonstreret, at det er en betydelig andel, nemlig 65 pct. af befolkningen, der erklærer, at de faktisk går i kirke mere eller mindre ofte. Det er en stigning i forhold til den sidste undersøgelse, der blev foretaget, så jeg vil egentlig godt bede hr. Wilhelm om at lade være med at fare så hårdt ud og sige, at det kun er nogle få stykker. Det er ikke korrekt. Det er den største del af den danske befolkning, der med større eller mindre hyppighed bruger den danske folkekirke til kirkegang og til kirkelige handlinger.

Jeg vil gerne anmode om, at det flertal, som manifesterede sig sidst for det, der blev vedtaget ved første del af tredjebehandlingen, vil fastholde det, der blev vedtaget dér. Jeg synes ærlig talt, det ville klæde os, at vi ikke nu skal til at gøre denne beskyttelse endnu mindre, end det én gang er blevet vedtaget ved første del af tredjebehandlingen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Denne sag har allerede gennemgået tre behandlinger, det foreskrevne antal efter grundloven, og så må der næsten være sagt alt, hvad der kan siges om denne lovgivning. Det tror jeg også der er. Nu har vi alle haft en tænkepause; det har retsudvalget sørget for ved efter den afbrudte tredjebehandling at – det må jeg gå ud fra – behandle lovforslaget særdeles indgående i 5 måneder. Derfor kan vi vel fastslå, at der er lagt megen